

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 januari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0454
in de zaak met rolnummer 1415/0138/A/2/0134

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Stefan GERRITS2. de heer Philip GERRITS3. de heer Robert GERRITS <p>vertegenwoordigd door advocaat John TOURY met woonplaatskeuze op het kantoor te 1800 Vilvoorde, Jean Baptiste Nowélei 13</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van LIMBURG
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Miel CRAEGHS, burgemeester van de gemeente As2. de gemeente AS, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen <p>vertegenwoordigd door advocaat Jan ROGGEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3530 Houthalen, Greenville – Centrum Zuid 1111</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 12 november 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 25 september 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente As van 6 juni 2014 onontvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente As van 6 juni 2014 bevestigd waarbij aan de eerste tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de uitvoering van weg- en rioleringswerken op het perceel gelegen te 3665 As, Nieuwstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 123/c.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste en de tweede tussenkommende partij vragen met een aangetekende brief van 2 februari 2015 in de procedure tussen te komen.

De voorzitter van de vierde kamer laat de eerste en de tweede tussenkommende partij met een beschikking van 4 mei 2015 toe tussen te komen.

Met een beschikking van 13 januari 2015 wordt de behandeling van het dossier, oorspronkelijk toegewezen aan de vierde kamer, toegewezen aan de tweede kamer.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

De dienstdoend kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing op de openbare zitting van 25 oktober 2016.

De verzoekende partijen, de verwerende partij en de tussenkomende partijen verschijnen schriftelijk.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De eerste tussenkomende partij dient op 30 april 2014, als burgemeester van en namens de tweede tussenkomende partij, bij het college van burgemeester en schepenen van de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “wegenis- en rioleringswerken in de Nieuwstraat tussen de Dorpstraat en de A. Dumontstraat in As: - Kappen bomen, - Aanleg van gescheiden riolering incl. realiseren van huisaansluitingen en straatkolken, - Heraanleg rijweg” op het perceel gelegen te 3665 As, Nieuwstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 123/c.

2.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 6 oktober 2005 beslist de gemeenteraad van de tweede tussenkomende partij de weg en riolering van de Nieuwstraat te vernieuwen.

Op 27 oktober 2009 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een, inmiddels vervallen, stedenbouwkundige vergunning voor de uitvoering van weg- en rioleringswerken.

3.

De aanvraag van een vergunning voor de uitvoering van weg- en rioleringswerken in de Nieuwstraat is gekoppeld aan een op 21 november 2013 definitief goedgekeurd onteigeningsplan dat de voortuinstrook treft van de woning te As, Nieuwstraat 29, waarvan de eerste en de tweede verzoekende partij de eigenaars zijn, en de derde verzoekende partij de vruchtgebruiker is.

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand verleent op 25 maart 2014, met toepassing van de wet van 26 juli 1962, een onteigeningsmachtiging, die de verzoekende partijen met een beroep tot vernietiging ervan bestrijden bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

De vrederechter van het kanton Bree staat bij vonnis van 29 januari 2015 de onteigening toe van het getroffen gedeelte van de voortuinstrook van de woning van de verzoekende partijen met een

oppervlakte van 47 ca en beveelt de partijen bij beschikking van 5 maart 2015 deze inneming in bezit te laten nemen door de tweede tussenkomende partij.

4.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'Centrum', goedgekeurd op 7 juni 1999, in een zone voor wonen en een zone voor wegenis.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg 'Centrum – Wijzigingsplan nr. 3 en uitbreiding', goedgekeurd op 1 augustus 1989, in een zone voor wonen en een zone voor wegenis.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 5 juni 2014 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de tweede tussenkomende partij sluit zich aan bij het gunstig advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar en verleent op 6 juni 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekenen de verzoekende partijen op 10 juli 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 september 2014 dit administratief beroep onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 9 september 2014 verklaart de verwerende partij het administratief beroep op 25 september 2014 als volgt onontvankelijk en bevestigt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de tweede tussenkomende partij van 6 juni 2014:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag van de gemeente As betrekking heeft op het uitvoeren van wegenis- en rioleringswerken in de Nieuwstraat te As, meer bepaald het kappen van bomen, het aanleggen van een gescheiden riolering en het heraanleggen van de rijweg;

Overwegende dat de vergunning werd verleend door de gemeente As volgens de reguliere procedure, op basis van artikel 4.7.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (handelingen van algemeen belang dewelke omwille van hun beperkte ruimtelijke impact binnen de reguliere procedure kunnen worden behandeld);

Overwegende dat het beroep werd ingesteld door Gerrits en consoorten eigenaars van het perceel gelegen Nieuwstraat 29, om volgende redenen:

- *Dat in uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning de gemeente As wenst over te gaan tot de onteigening van een deel van de voortuinstrook van de beroepers met een oppervlakte van 47 ca;*
- *Dat het onteigeningsplan werd goedgekeurd door de minister op 25 maart 2014;*
- *Dat deze beslissing werd aangevochten bij de Raad van State door beroepers bij verzoekschrift van 4 juni 2014;*

- *Dat de gemeente zichzelf geen vergunning kan verlenen; dat de aanvraag had moeten behandeld worden volgens de bijzondere procedure;*
- *Dat het heraanleggen van de weg niet kan worden begrepen als het “wijzigen” van de weg;*
- *Dat het aanleggen van openbare nutsleidingen, noch het realiseren van huisaansluitingen, kunnen gezien worden als handelingen die vallen onder toepassing van artikel 3/1 van het betreffende uitvoeringsbesluit tot aanduiding van de werken van algemeen belang die volgens de reguliere procedure kunnen behandeld worden;*
- *Dat de vergunningverlenende overheid het onpartijdigheidsbeginsel schendt;*
- *Dat in het vergunningsbesluit nergens blijkt dat de gemeenteraad voorafgaandelijk over de kwestie heeft beslist;*
- *Dat het rekeningnummer van de provincie inzake de betaling van het rolrecht bij de beroepsprocedure niet werd vermeld in het vergunningsbesluit;*

Overwegende dat met betrekking tot de ontvankelijkheid wordt verwezen naar het besluit van de Vlaamse Regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen van 24/07/2009;

Overwegende dat indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen dient te omvatten; dat de vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid;

Overwegende dat de memorie van toelichting bij art. 4.7.21§2 VCRO een overzicht geeft van wat als hinder kan beschouwd worden (Punt 554); dat “Hinderaspecten” geredelijk kunnen worden onderscheiden in:

- *visuele hinder (slechte stedenbouwkundige-architectonische inpasbaarheid),*
- *hinder ingevolge de slechte functionele inpasbaarheid in de omgeving (hinder ingevolge het ondoelmatige ruimtegebruik, mobiliteitshinder,...),*
- *c.q. geluidshinder, trillingshinder, geurhinder, stofhinder, rookhinder, stralingshinder en lichthinder (deze laatste hinderaspecten vormen uiteraard de traditionele compartimenteringen binnen de milieuhinder)...”*

dat geen van deze hinderaspecten voorkomen in het ingediende beroepschrift;

Overwegende dat het feit dat de beroepers getroffen worden door een onteigening ook geen rechtstreeks of onrechtstreeks gevolg is van de vergunningsbeslissing maar wel van de procedure inzake de onteigening; dat de onteigening dan ook niet kan gezien worden als een onrechtstreekse hinder of nadeel dat de beroepers kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

Overwegende dat het beroepschrift derhalve niet voldoet aan de vereisten van het

bovenvermelde besluit en als onontvankelijk dient beschouwd te worden;

Overwegende dat het beroep onontvankelijk wordt verklaard; dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd;

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het verzoek tot tussenkomst

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig ingesteld zijn. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de tussenkomende partijen

Standpunt van de partijen

De eerste en de tweede tussenkomende partij stellen dat zij in de procedure tussenkomen als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO: de eerste tussenkomende partij heeft, als burgemeester van en namens de tweede tussenkomende partij, de met de bestreden beslissing verleende vergunning aangevraagd.

Beoordeling door de Raad

1.

De ontvankelijkheid van de tussenkomst, meer bepaald met betrekking tot het belang en de hoedanigheid, en dus de procesbevoegdheid van de tussenkomende partij(en), heeft betrekking op de openbare orde, zodat de Raad dit ambtshalve kan onderzoeken.

2.

Uit het administratief dossier blijkt dat de eerste tussenkomende partij de aanvraag heeft ingediend als burgemeester van en namens de tweede tussenkomende partij, die dan ook de aanvrager is van de stedenbouwkundige vergunning.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de stedenbouwkundige vergunning in eerste administratieve aanleg verleend is volgens de reguliere procedure op basis van artikel 4.7.1 VCRO (handelingen van algemeen belang die omwille van hun beperkte ruimtelijke impact in de reguliere procedure kunnen worden behandeld).

Overeenkomstig de artikelen 2, eerste lid, 42, §1 en §2 van het Gemeentedecreet heeft de gemeenteraad de volheid van bevoegdheid voor aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de vernieuwing en verbreding van gemeentelijke verkeerswegen.

De juridische en werkelijke aanvrager van de vergunning is dus ontegensprekelijk de tweede tussenkomende partij, en niet de eerste tussenkomende partij.

Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing verkeerdelijk stelt dat het college van burgemeester en schepenen van de tweede tussenkomende partij op 6 juni 2014 een

stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij verleend heeft, doet daar geen afbreuk aan.

Alleen de tweede tussenkomende partij heeft bijgevolg het rechtens vereist belang om tussen te komen. Zij legt een rechtsgeldige beslissing van 23 januari 2015 voor om in rechte te treden. Het verzoek tot tussenkomst van de tweede tussenkomende partij is dan ook ontvankelijk.

Het verzoek tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is onontvankelijk.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van de vordering

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven als volgt hun belang bij de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing:

“ ...

Zoals hoger reeds werd aangehaald, zijn de verzoekende partijen eigenaar van een woning met grond gelegen te 3665 As, Nieuwstraat 29. Dit eigendom maakt het voorwerp uit van de onteigening die de gemeente As wenst door te voeren en waarbij de gemeente As – voor de heraanleg van de Nieuwstraat 47 ca – de voortuinstrook van de verzoekende partijen wenst in te nemen. Voor de uitvoering van deze werken heeft zij zichzelf – nadat zij de vergunning die zij op 27 oktober 2009 via de bijzondere procedure kon bekomen heeft laten vervallen – een nieuwe vergunning verschaft op 6 juni 2014.

Eerste en tweede verzoekende partij zijn naakte eigenaars en derde verzoekende partij is vruchtgebruiker.

In de mate dat verzoekende partijen getroffen zullen worden door de stedenbouwkundige vergunning dd 6 juni 2014 – de vergunning zal immers gedeeltelijk uitgevoerd worden op hun eigendom – doen beroepers blijken van het vereiste belang om de stedenbouwkundige vergunning dd 6 juni 2014 aan te vechten aangezien de vergunning hen zowel hinder zal opleveren als nadelen.

Wat de hinder betreft zullen beroepers aan hun eigendom af te rekenen krijgen met toegankelijkheidshinder (moeilijke of geen bereikbaarheid), geluidshinder en stofhinder tijdens het uitvoeren van de werken, etc). Dat deze hinder er zal zijn, valt niet te betwijfelen en kan bezwaarlijk door de Deputatie worden ontkend. Evenwel hebben beroepers in de procedure voor de Deputatie nooit gewag gemaakt van deze hinder, aangezien vooral de nadelen die zij ondervinden door de afgeleverde vergunning op hun eigendom, van doorslaggevend belang zijn.

Wat de nadelen betreft – zoals ook in de procedure voor de Deputatie werd gesteld – is het loutere feit dat een derde een vergunning kreeg afgeleverd op hun eigendom, reeds

een voldoende element om te kunnen stellen dat de afgeleverde vergunning hen nadelen kan opleveren in de zin van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO. Beroepers hebben immers niet gevraagd naar deze vergunning en het feit dat hun eigendom op heden is 'belast' met een stedenbouwkundige vergunning, hypothekeert het goed naar de toekomst toe wat bijvoorbeeld de vervreemding van de zakelijke rechten betreft en dient alleszins gezien te worden als een mogelijk nadeel.

*Verzoekende partijen beschikken dan ook over het vereiste belang.
...*

2.

De verwerende partij stelt:

“ ...

Ons college wenst summier in dit opzicht te erkennen dat de verzoekende partijen in deze vernietigingsprocedure over het “rechtens vereiste belang” beschikken in de zin van artikel 4.8.11 VCRO om uw Raad te adiëren omtrent het besluit van 25 september 2014 van ons college waarbij hun administratief beroep tegen de aan de gemeente toegekende stedenbouwkundige vergunning voor de wegenis- en rioleringswerken onontvankelijk werd verklaard, beslissing die tevens impliceerde dat de vergunningsbeslissing van 6 juni 2014 van het college van burgemeester en schepenen van As werd behouden (in het rechtsverkeer werd gehouden).

Ons college wenst evenwel te beklemtonen dat de kwestie of de verzoekende partijen, overeenkomstig artikel 4.8.11 VCRO, nu voor uw Raad voldoende aannemelijk maken dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing, om hun belang bij uw Raad aan te tonen, irrelevant is. Uw Raad neemt immers volgens zijn gevestigde rechtspraak aan dat een verzoekende partij over een “procedureel belang” beschikt wanneer zij opkomt tegen een beslissing van de deputatie waarbij haar administratief beroep onontvankelijk werd verklaard. Een procedure bij uw Raad kan immers potentieel leiden tot de vernietiging van de voor haar nadelige beslissing van de deputatie.

Hierbij is volgens uw Raad de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard irrelevant in het kader van de beoordeling van het rechtens vereiste belang voor uw Raad (zie RvV, nr. S/2012/0077 van 18 april 2012; RvV, nr. A/2012/0344 van 4 september 2012; RvV, nr. A/2012/0451 van 5 november 2012; RvV, nr. A/2014/0257 van 1 april 2014).

Het huidige belang van de verzoekende partijen is dan ook noodzakelijk beperkt tot de vraag of het administratief beroep al dan niet terecht onontvankelijk werd verklaard, en dit op basis van de elementen van het beroepsdossier voor ons college (en uiteraard niet op basis van nu pas voor uw Raad eventueel bijgebrachte aanvullende gegevens ter zake).

De kwestie of de verzoekende partijen nu voor uw Raad aannemelijk maken dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder kunnen ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing speelt voor de ontvankelijkheid van het beroep bij uw Raad geen rol, aangezien de verzoekende partijen een procedureel belang hebben. De enige kwestie is of ons college al of niet terecht het administratief beroep van de verzoekende partijen onontvankelijk heeft verklaard. Ons college zal hieronder uiteenzetten waarom het beroep terecht onontvankelijk werd verklaard op basis van de voor ons college voorhanden zijnde gegevens.

...”

3.

De tweede tussenkomende partij werpt de volgende exceptie op:

“ ...

12. Het belang zoals dat werd omschreven door de verzoekers, is evenwel niet langer actueel.

*Bij vonnis van de vrederechter van Bree van 29 januari 2015 (**stuk II.8**) werd immers de onteigening toegestaan van het gedeelte van de voortuinstrook van de verzoekers met een oppervlakte van 47 ca en aangeduid als inneming 8 op het onteigeningsplan “Herinrichting Nieuwstraat As” zoals goedgekeurd door de minister van Binnenlands Bestuur op 25 maart 2014. Bij beschikking van 5 maart 2015 (**stuk II.9**) werden de verzoekers bevolen de bedoelde inneming in bezit te stellen van de gemeente As.*

In de mate dat de verzoekers hun belang baseren op het feit dat zij eigenaar zouden zijn van een onroerend goed waarop de door hen bestreden vergunning betrekking heeft, is bijgevolg vast te stellen dat dit belang niet langer actueel is, aangezien zij niet langer eigenaar zijn van de bedoelde gronden.

13. *In de mate dat de verzoekers aanvoeren dat zij hinder zullen ondervinden tijdens de uitvoering van de werken, is bovendien vast te stellen dat eerste en tweede verzoeker slechts naakte eigenaar zijn en het pand aan de Nieuwstraat 29 te As niet bewonen en zij aldus deze hinder niet kunnen ondervinden.*

Hoe dan ook is trouwens vast te stellen dat ondertussen de werken worden uitgevoerd.

Zodra de werken beëindigd zullen zijn, zal ook op dit punt het belang van de verzoekers niet langer actueel zijn, aangezien zij op dat ogenblik geen dergelijke hinder meer zullen ondervinden en een eventuele vernietiging aldus de verzoekende partijen geen voordeel meer kan opleveren in het licht van het belang zoals zij dat hebben omschreven in het verzoekschrift tot nietigverklaring.

Besluit: *het verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beslissing is onontvankelijk bij gebrek aan een actueel belang.*

...”

4.

De verzoekende partijen verwijzen in hun wederantwoordnota naar de inhoud van hun verzoekschrift.

Beoordeling door de Raad

De verwerende partij verklaart met de bestreden beslissing het door de verzoekende partijen ingesteld administratief beroep onontvankelijk: dat is een voor de Raad aanvechtbare “vergunningsbeslissing” (zie Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, Parl. St. VI. Parl., 2008-2009, 2011/1, 195) en de verzoekende partijen hebben belang om deze voor hen nadelige beslissing aan te vechten.

Dit belang (en dit jurisdictioneel beroep tegen de bestreden beslissing) is echter noodzakelijk beperkt tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen al dan niet terecht onontvankelijk verklaart.

De Raad verwerpt dan ook de exceptie van de tweede tussenkomende partij.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren met hun enig middel als volgt de schending aan van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, van artikel 1, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvoorschriften (hierna het Beroepenbesluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur:

“ ...

Eerste onderdeel

In de bestreden beslissing werd het beroep van beroepers tegen de stedenbouwkundige vergunning dd 6 juni 2014 van de gemeente As onontvankelijk verklaard omdat beroepers zogenaamd niet zouden hebben aangegeven in welke mate zij 'hinder' zouden kennen in de stedenbouwkundige zin van het woord.

De argumentatie van de Deputatie kan evenwel niet worden weerhouden.

Artikel 4.7.21 § 2 VCRO stelt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, als belanghebbende beroep kan instellen tegen een aan een derde afgeleverde vergunning.

Artikel 1 §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen luidt als volgt:

...

Beroepers hebben in het inleidend beroepschrift de hinder en nadelen die zij hebben als derde belanghebbenden, als volgt geargumenteed:

...

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Deputatie onterecht voorbijgaat aan het geven dat artikel 4.7.21 § 2 VCRO het heeft over hinder of nadelen. Opmerkelijk stelt de Deputatie in haar beslissing de situatie voor alsof men als derde beroeper slechts belang kan hebben wanneer men getroffen wordt door hinderaspecten zoals visuele hinder, rookhinder, geluidshinder, etc. Los van het feit dat beroepers uiteraard door deze aspecten ook zullen getroffen worden vergeet de Deputatie dat artikel 4.7.21 § 2 VCRO het eveneens heeft over mogelijke nadelen die men kan ondervinden.

Het begrip 'nadelen' kent in de rechtspraak een ruime interpretatie en bestaat in het algemeen uit de aantasting van een rechtstoestand of de aantasting van een feitelijke

toestand (zie bijvoorbeeld RvSt Van den Brandt, nr. 32.708, 6 juni 1989 ; RvSt. Van Sant, nr. 34058, 15 februari 1990). In de mate dat beroepers in hun inleidend verzoekschrift duidelijk hebben aangegeven dat zij getroffen zullen worden door de uitvoering van de vergunning nu deze betrekking heeft op hun eigendom, hebben zij hun nadelen in voldoende mate aangetoond. Immers het feit van getroffen te worden door een vergunning die niet eens door de eigenaars werd aangevraagd, is een nadeel in de zin van artikel 4.7.21 VCRO. De bestaande rechtstoestand en zeker de bestaande feitelijke toestand wordt er door gewijzigd c.q. getroffen.

Zoals uit de hoger aangehaalde tekst uit het inleidend beroepschrift duidelijk blijkt, hebben beroepers uitdrukkelijk aangegeven in welke mate zij 'hinder en in het bijzonder nadelen kunnen ondervinden' in de zin van artikel 4.7.21 VCRO. Zeer duidelijk formuleren beroepers dat zij getroffen zullen worden door de werkzaamheden in uitvoering van de bestreden beslissing. Zij geven zelfs aan dat voor de uitvoering van de bestreden vergunning ter heraanlegging van de Nieuwstraat, 47 ca de voortuinstrook van beroepers zal worden ingenomen.

In de mate dat de bestreden vergunning de uitvoering van bouwwerkzaamheden toelaat op het eigendom van beroepers en beroepers zich beklagen over het feit dat zij rechtstreeks worden geraakt door deze werkzaamheden, zien beroepers niet in waarom zij niet zouden hebben voldaan aan de voorschriften van het uitvoeringsbesluit dd 24 juli 2009. Immers het feit zelf van getroffen te worden door werkzaamheden op hun eigendom in uitvoering van een vergunning die zij zelf niet hebben aangevraagd, geeft zeer duidelijk de nadelen aan waarmee beroepers zullen af te rekenen krijgen.

De Deputatie meent dan ook in haar beslissing aan de begrippen 'het mogelijk kunnen ondervinden van hinder en nadelen' een interpretatie te kunnen geven die nergens in artikel 4.7.21 VCRO werd opgenomen.

Ter zake kan overigens worden verwezen naar een arrest van de Raad van State die de kwestie inzake het belang in een gelijkaardige zaak reeds beslechtte (RvSt nr. 202.971 dd 15 april 2010:

...
Gelet op het voorgaande zien beroepers dan ook niet in, in welke mate zij hun mogelijke 'nadelen en hinder' nog meer kunnen staven dan zij dit in hun inleidend verzoekschrift hebben gedaan. Immers in de mate dat beroepers aangeven dat zij - tegen hun wil en zonder hun goedkeuring — getroffen worden door een vergunning die wordt uitgereikt aan een derde en die het mogelijk maakt om werken uit te voeren op hun eigendom, hebben zij voldaan aan de voorschriften van het Besluit van de Vlaamse Regering dd 24 juli 2009. De mogelijke 'hinder en nadelen' van een dergelijk handelen zijn immers — zoals ook uit het hoger aangehaald arrest van de Raad van State blijkt — zo duidelijk dat deze geen verdere toelichting meer behoeven.

Dat de stedenbouwkundige vergunning die de gemeente As zichzelf heeft afgeleverd onwettig is, kan niet worden betwifteld. Twee elementen zijn hierbij aan de orde. Enerzijds diende de vergunning te worden afgeleverd onder de bijzondere procedure (zoals ook gebeurde met de eerste vergunning). Anderzijds diende de gemeenteraad voorafgaandelijk over de kwestie van wegen te beslissen. Ten aanzien van dit tweede element dient te worden vastgesteld dat de gemeenteraad nooit voorafgaandelijk over de kwestie van de wegen heeft beslist.

In casu stellen beroepers vast dat de vergunningsaanvraag dateert van 13 mei 2014 terwijl een zogenaamde beslissing over de wegen werd genomen op 22 mei 2014. Dit is alleszins laattijdig en brengt overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State, de onwettigheid van de vergunning met zich mee (zie oa RvSt nr. 207.948 van 6 oktober 2010).

Onterecht meent de Deputatie dat de onwettigheid in casu is opgevangen aan de hand van artikel 4.2.25 VCRO. Het voormelde artikel is immers duidelijk en vraagt om een bijeenroeping door de provinciegouverneur op verzoek van de Deputatie of de Vlaamse Regering. In casu hebben beroepers alleszins geen kennis van het feit dat de gemeenteraad door de provinciegouverneur op verzoek van de Deputatie of de Vlaamse Regering bij mekaar werd geroepen, zodat dan ook tot de onwettigheid van de afgeleverde vergunning dient te worden besloten.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is dan ook gegrond.

Tweede onderdeel

Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen stelt dat de bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 van de wet uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Artikel 2 stelt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.

Beroepers hebben naar aanleiding van het verslag van de PSA en de hoorzitting van de Deputatie op 9 september 2014 een aanvullende nota opgesteld als antwoord op het verslag van de PSA. Van de inhoud van dit verslag wordt in de beslissing van de Deputatie evenwel geen melding gemaakt, noch wordt er melding gemaakt van het feit dat een aanvullende nota werd overgemaakt. Dit gegeven is in strijd met de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991.

Het tweede onderdeel van het tweede middel is gegrond.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop:

“..."

2. Het enige middel moet als ongegrond worden verworpen.

2.1 In de eerste plaats wenst ons college integraal te verwijzen naar de uitdrukkelijke motivering die in het bestreden besluit werd opgegeven ter onderbouwing van het bestreden besluit tot onontvankelijk verklaring van het administratief beroep van de huidige verzoekende partijen. Deze motivering luidt als volgt:

...

Het bestreden besluit is dan ook wettig, afdoende gemotiveerd én in alle redelijkheid onderbouwd.

Ons college heeft wettig en in alle redelijkheid geoordeeld dat de beroepsindieners door enkel en alleen melding te maken in hun beroepschrift van de omstandigheid dat zij “getroffen worden door de werkzaamheden in uitvoering van de vergunning”, en dit dan nog enkel in relatie tot de op dat ogenblik voorgenomen onteigening van de

voortuinstrook met het oog op de wegenis- en rioleringswerken, niet hebben aangetoond op welke wijze en in welke mate zij concreet getroffen werden en hinder of nadelen konden ondervinden ingevolge de uitvoering van de vergunning zelf en welke concrete hinder of welk concreet nadeel voor hen persoonlijk dan zou voortvloeien uit deze vergunning. Er werd immers geen stedenbouwkundige hinder aangevoerd en ons college oordeelde ook redelijk dat de omstandigheid dat zij dreigden onteigend te worden geen nadeel was dat voortvloeide uit de vergunningsbeslissing zelf, doch een nadeel dat eigen is aan de door de gemeente As gevoerde onteigeningsprocedure voor de voortuinstrook.

Ons college heeft verder, in tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren, geenszins geoordeeld dat enkel stedenbouwkundige hinderaspecten kunnen worden aangevoerd om het rechtens vereiste belang aan te tonen om een administratief beroep te kunnen indienen.

Ons college heeft wel gesteld dat alleszins geen gewag werd gemaakt van enige stedenbouwkundige hinder ten gevolge van de in eerste aanleg verleende vergunning, doch heeft het enige door de beroepers wél ingeroepen nadeel, nl. het nadeel dat verband houdt met de voorgenomen onteigening, wel degelijk beoordeeld in het kader van de ontvankelijkheidstoets, met het gekende voor de verzoekende partijen ongunstige resultaat.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat de verzoekende partijen noch in hun beroepschrift, noch in hun uiteenzetting tijdens de hoorzitting, melding hebben gemaakt van concrete nadelen i.v.m. economische schade, onmogelijkheid om te verkopen en weerslag op de verkoopwaarde van hun eigendom zoals deze aspecten naar voren komen in het door de verzoekende partijen bijgebrachte arrest nr. 202.971 van 15 april 2010 van de Raad van State. De beroepsindieners hebben louter melding gemaakt van het nadeel gelegen in de omstandigheid dat een stedenbouwkundige vergunning werd verleend die voor een klein deel slaat op een stuk van hun eigendom (waarover een onteigeningsprocedure werd gevoerd), waarbij noch enige concrete hinder werd aangetoond, noch enig nadeel dat voortvloeit uit de uitvoering van de vergunning.

Het eerste middelonderdeel is dan ook ongegrond.

2.2 Betreffende het tweede middelonderdeel wenst ons college tegen te spreken dat het een aanvullende nota heeft ontvangen uitgaande van de beroepsindieners opgesteld n.a.v. de hoorzitting en in reactie op het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partijen maken nu melding van een dergelijke “aanvullende nota van 9 september 2014”, maar bij nazicht via de Griffie van uw Raad van het door hen bij uw Raad bijgebrachte stuk, dat geenszins in het administratief dossier van de verwerende partij aanwezig was/is en ook niet tijdens de hoorzitting werd neergelegd, blijkt het om een ongetekende nota te gaan, waarvan geen enkel bewijs voorligt dat de nota effectief werd toegestuurd naar het provinciebestuur van Limburg.

Ons college kan dan ook niet verweten worden geen melding te hebben gemaakt van het neergelegd zijn van een aanvullende nota, waarvan geen bewijs voorligt dat ze effectief werd toegestuurd.

Los daarvan merkt ons college op dat hoe dan ook in het bestreden besluit trouwens afdoende werd geantwoord op de argumentatie van de beroepsindieners m.b.t. hun

beweerde nadeel, zodat de bewering dat het besluit formeel gebrekkig gemotiveerd zou zijn in het licht van de bewuste aanvullende nota manifest ongegrond is.

Ons college heeft duidelijk gesteld dat het niet voldoende is louter te stellen dat een vergunning werd afgegeven o.a. voor een perceelsdeel waarover op dat moment (nog) een onteigeningsprocedure liep om hiermee op afdoende wijze te hebben aannemelijk gemaakt rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen te kunnen ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO en het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009.

Ook het tweede middelonderdeel kan niet tot nietigverklaring leiden van het bestreden besluit van ons college.

...

3.

De tweede tussenkomende partij stelt:

“ ...

(ii) Weerlegging

17. Overeenkomstig artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen (hierna “besluit van 24 juli 2009”) omvat het beroepschrift bij de deputatie dat wordt ingediend door een natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, een omschrijving van deze hinder of nadelen.

Overeenkomstig artikel 1, §1 lid 4 van het besluit van 24 juli 2009 is de omschrijving van de mogelijke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen in het beroepschrift, voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift.

Uw Raad oordeelde met betrekking tot die verplichting reeds eerder dat uit de omschrijving van artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van 24 juli 2009 blijkt dat het moet gaan om persoonlijke hinder en nadelen die de beroepsindieners kunnen lijden, waarbij het loutere nabuurschap niet volstaat om partijen het rechtens vereiste belang bij een administratief beroep bij de deputatie te verschaffen. Tevens oordeelde uw Raad dat de persoonlijke hinder of nadelen voldoende concreet moeten worden omschreven (zie o.m. RvVb, nr. A/2014/0016, 14 januari 2014).

In hun beroepschrift bij de deputatie voeren de verzoekers aan dat de door hen bestreden vergunning betrekking heeft op hun eigendom, dat de gemeente As zal overgaan tot onteigening en dat zij getroffen zullen worden door de werkzaamheden in uitvoering.

Met de verwerende partij moet evenwel worden vastgesteld dat de verzoekers hebben nagelaten om in hun beroepschrift op voldoende concrete wijze aan te tonen dat zij persoonlijke hinder of nadelen zullen ondervinden ten gevolge van de door hen bestreden vergunning.

De hinder of nadelen die zij vrezen te ondervinden ten gevolge van de onteigening van een gedeelte van hun voortuinstrook vloeien immers niet voort uit de door hen bestreden beslissing. Wat de overige hinder en of nadelen betreft die zij in hun beroepschrift voor de

deputatie hebben aangevoerd, kan enkel worden vastgesteld dat die hinder of nadelen niet op concrete wijze werden omschreven.

Wat de verwijzing naar het arrest nr. 202.971 van 15 april 2010 betreft, stellen de tussenkomende partijen vast dat in dat arrest geen passage is opgenomen die overeenstemt met de door de verzoekers geciteerde bepaling. Enkel daarom reeds moet dit argument worden verworpen. Hoe dan ook is trouwens vast te stellen dat die rechtspraak betrekking lijkt te hebben op de ontvankelijkheid van een beroep bij de Raad van State, niet op de ontvankelijkheid van een beroep bij de deputatie. Ook daarom kan met dit argument geen rekening worden gehouden.

In die omstandigheden stelde verwerende partij terecht vast dat het beroep van de verzoekers onontvankelijk was.

*18. Wat het tweede onderdeel van het enig middel betreft, kan de verwerende partij enkel vaststellen dat zij pas op 12 februari 2015 kennis kreeg van deze nota (**stuk II.6**).*

Besluit: *het enig middel is ongegrond.*

...

4.

De verzoekende partijen stellen in hun wederantwoordnota:

“

...

Eerste onderdeel

Het is tergend in de nota's tot tussenkomst/antwoord keer op keer te moeten lezen dat verzoekers niet in voldoende mate concreet zouden hebben gemaakt dat zij nadelen of hinder zouden kunnen ondervinden door de uitvoering van de aangevochten stedenbouwkundige vergunning.

Verzoekers kunnen de stelling van de verwerende partij evenals van de tussenkomende partij niet delen en dienen alleszins vast te stellen dat tegenpartijen naast de grond van de zaak antwoorden. Op het feit dat verzoekers in voldoende mate in hun verzoekschrift hebben aangegeven dat zij op hun eigendom 'getroffen' zouden worden door de uitvoering van de vergunning, komt er van de tegenpartijen geen enkele reactie.

Verzoekers wensen verder te verwijzen naar hun uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift waarbij zij duidelijk hebben uiteengezet in welke mate zij in de beroepsprocedure voor de Deputatie, hun belang hebben aangetoond. Verzoekers wensen dan ook slechts ter volledigheid, en dit ten treurens toe, nogmaals aan te geven dat zij in hun inleidend beroepschrift — alleen al door te stellen dat zij door de uitvoering van een vergunning die niet door hen werd aangevraagd zullen getroffen worden — in voldoende mate hebben aangegeven dat zij over het vereiste belang beschikten om de vergunning van de gemeente As aan te vechten. Het feit dat men op zijn eigendom geconfronteerd en getroffen wordt door de uitvoering van een vergunning van een derde, geeft blijk van een voldoende nadeel of hinder in de zin van artikel 4.7.21 §2 VCRO.

Verzoekers wensen er nogmaals op te wijzen dat zij werkelijk niet begrijpen in welke mate zij een mogelijke hinder 'meer' zouden hebben kunnen aantonen (men mag immers ook niet uit het oog verliezen dat beroepers in hun inleidend beroepschrift een afzonderlijk

hoofdstuk hebben gewijd aan het belang en aan het mogelijke nadeel). Dat verzoekers hinder en/of nadelen zouden kunnen ondervinden door de uitvoering van een vergunning van een derde op hun eigendom, is immers dermate evident dat zij geen verdere uitleg behoeft.

Tot slot wensen beroepers nogmaals te wijzen op een arrest van de Raad van State die de kwestie inzake het belang in een gelijkaardige zaak reeds beslechtte (RvSt nr. 202.971 dd 15 april 2010, Gentils:

...

In tegenstelling tot wat tegenpartijen voorhouden, is de voormelde zaak wél representatief nu duidelijk uit het arrest blijkt dat ook in de voormelde zaak, tegenpartijen hadden opgeworpen dat er geen voldoende belang werd aangetoond ten aanzien van het aanvechten van een stedenbouwkundige vergunning die eveneens — en volledig gelijklopend met de onderhavige zaak — werd afgeleverd op het eigendom Gentils in het voordeel van een derde). Hierbij stelde de Raad van State uitdrukkelijk vast dat het loutere feit dat men eigenaar is van het eigendom waarop ten begunste van een derde een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd, in voldoende mate het vereiste belang aantoont voor het bestrijden van de afgeleverde vergunning. Het aantonen van enig bijkomend nadeel en/of hinder is aldus duidelijk niet vereist.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

Tweede onderdeel

Wat het tweede onderdeel betreft, moeten verzoekers vaststellen dat verwerende partij stelt 'niets te hebben ontvangen mbt een aanvullende nota'. Enig stuk dienaangaande zou 'niet in het administratief dossier aanwezig zijn'. Zoals verzoekers in hun inleidend verzoekschrift reeds hebben gesteld, hebben zij onmiddellijk in navolging van de hoorzitting (9 september 2014) — zoals dit ook op de hoorzitting werd gecommuniceerd — een aanvullende nota opgesteld ter weerlegging van de argumentatie van de PSA en ter ondersteuning van hun uiteenzetting op de hoorzitting. Deze nota werd op 10 september 2014 naar de Deputatie gefaxt (zie stuk als bijlage). Het is in die omstandigheden onbegrijpelijk te moeten lezen dat verwerende partij niet in het bezit zou zijn van een aanvullende nota terwijl deze naar haar werd doorgefaxt en de goede ontvangst door het faxtoestel werd gemeld. In de mate dat de Deputatie in het bezit was van de aanvullende nota — document die trouwens het grootste deel van de uiteenzetting bevat die op de hoorzitting werd gegeven — diende zij hierop te antwoorden en kon zij aan de motieven van deze nota geenszins voorbijgaan. Dit te meer daar de beslissing van de Deputatie pas op 24 september 2014 werd genomen, tzt 14 dagen na de verzending door verzoekers van hun aanvullende nota aan de Deputatie.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is gegrond.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.7.21, §1 VCRO bepaalt dat tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen over een vergunningsaanvraag een georganiseerd administratief beroep kan worden ingesteld bij de deputatie van de provincie waarin de gemeente gelegen is.

Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bepaalt dat “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing” als belanghebbende, administratief beroep kan instellen.

2.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat de verzoekende partijen administratief beroep ingesteld hebben om(dat):

“ ...

- *Dat in uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning de gemeente As wenst over te gaan tot de onteigening van een deel van de voortuinstrook van de beroepers met een oppervlakte van 47 ca;*
- *Dat het onteigeningsplan werd goedgekeurd door de minister op 25 maart 2014;*
- *Dat deze beslissing werd aangevochten bij de Raad van State door beroepers bij verzoekschrift van 4 juni 2014;*
- *Dat de gemeente zichzelf geen vergunning kan verlenen; dat de aanvraag had moeten behandeld worden volgens de bijzondere procedure;*
- *Dat het heraanleggen van de weg niet kan worden begrepen als het “wijzigen” van de weg;*
- *Dat het aanleggen van openbare nutsleidingen, noch het realiseren van huisaansluitingen, kunnen gezien worden als handelingen die vallen onder toepassing van artikel 3/1 van het betreffende uitvoeringsbesluit tot aanduiding van de werken van algemeen belang die volgens de reguliere procedure kunnen behandeld worden;*
- *Dat de vergunningverlenende overheid het onpartijdigheidsbeginsel schendt;*
- *Dat in het vergunningsbesluit nergens blijkt dat de gemeenteraad voorafgaandelijk over de kwestie heeft beslist;*
- *Dat het rekeningnummer van de provincie inzake de betaling van het rolrecht bij de beroepsprocedure niet werd vermeld in het vergunningsbesluit;”*

Vervolgens verwijst de verwerende partij naar het Beroepenbesluit, dat bepaalt dat het administratief beroepsverzoekschrift, op straffe van onontvankelijkheid ervan, de hinder of nadelen moet omschrijven, wanneer de indiener van het administratief beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing.

Verder stelt de verwerende partij dat uit de memorie van toelichting bij artikel 4.7.21, §2 VCRO blijkt wat als hinder kan beschouwd worden, en dat de verzoekende partijen geen enkel (van deze) hinderaspect(en) vermelden in hun administratief beroepsverzoekschrift.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing dat de onteigening van een deel van het perceel van de verzoekende partijen ook geen rechtstreeks of onrechtstreeks gevolg is van de in eerste aanleg genomen vergunningsbeslissing, maar wel van de onteigeningsprocedure, en dat de onteigening geen onrechtstreekse hinder of nadeel is dat de verzoekende partijen kunnen ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing.

Het administratief beroepsverzoekschrift van de verzoekende partijen voldoet, volgens de verwerende partij, derhalve niet aan de vereisten van het Beroepenbesluit en het administratief beroep is daarom, volgens de verwerende partij, onontvankelijk.

3.

De verzoekende partijen voeren in het eerste onderdeel van hun enig middel aan dat de verwerende partij hun administratief beroep onterecht onontvankelijk verklaart omdat de verwerende partij verkeerdelijk beslist dat zij in hun administratief beroepsverzoekschrift niet vermelden dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij stellen dat zij in hun administratief beroepsverzoekschrift wel, en als volgt, de hinder en nadelen omschrijven die zij als belanghebbende derden, zoals bepaald in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, kunnen ondervinden:

“ ...

I. DE FEITEN

Beroepers zijn eigenaar van een woning met grond gelegen te 3665 As, Nieuwstraat 29 en dus rechtstreeks geraakt door de uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning. Eerste en tweede beroepers zijn naakte eigenaars en derde beroeper is vruchtgebruiker.

In uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning wenst de gemeente As eveneens over te gaan tot onteigening. Beroepers hebben dan ook de beslissing van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand dd 25 maart 2014 waarbij de onteigening wordt toegelaten van een voortuinstrook bij een woning met als adres 3665 As, Nieuwstraat 29, kadastraal gekend als 1^e afdeling, sectie C, nr. 129 G (inname 8 op het onteigeningsplan), aangevochten voor de Raad van State en dit bij verzoekschrift van 4 juni 2014.

Zoals uit de onteigeningstabel blijkt, zal de gemeente As voor de uitvoering van de bestreden vergunning ter heraanlegging van de Nieuwstraat, 47 ca voortuinstrook van de beroepers innemen.

Het is duidelijk dat de heraanleg van de Nieuwstraat te As een zeer lange voorgeschiedenis kent. Ter zake kan worden verwezen naar de bezwaarschriften zoals ingediend door de beroepers tijdens het openbaar onderzoek dat gehouden werd van 22 juli 2013 tot en met 5 augustus 2013 en die opgenomen werden in de notulen van de gemeenteraad bij de definitieve aanvaarding van het onteigeningsplan. (....)

II. HET BELANG

Zoals hoger reeds werd aangehaald, zijn de beroepers eigenaar van een woning met grond gelegen te 3665 As, Nieuwstraat 29. Dit eigendom maakt het voorwerp uit van de onteigening die de gemeente As op basis van het thans bestreden onteigeningsbesluit wenst door te voeren. Voormelde onteigening vindt plaats teneinde de werken mogelijk te maken waarvoor de gemeente As zichzelf op 6 juni 2014 een vergunning heeft verschaft.

Eerste en tweede beroepers zijn naakte eigenaars en derde beroeper is vruchtgebruiker van het voormelde eigendom gelegen te 3665 As, Nieuwstraat 29.

In de mate dat beroepers getroffen worden door de werkzaamheden in uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning dd 6 juni 2014 beschikken zij over het vereiste belang om deze vergunning aan te vechten.

Beroepers beschikken dan ook over het vereiste belang in de zin van artikel 4.7.21 VCRO.

...”

Dit jurisdictioneel beroep tegen de bestreden beslissing is (cfr. supra) noodzakelijk beperkt tot de vraag of de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen al dan niet terecht onontvankelijk verklaart, en de verwerende partij dus al dan niet terecht beslist dat de verzoekende partijen geen “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen (kunnen) ondervinden ingevolge de bestreden beslissing” en/of deze hinder of nadelen niet omschrijven.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij het administratief beroep van de verzoekende partijen ten onrechte onontvankelijk verklaart.

De verzoekende partijen verwijzen in hun administratief beroepsverzoekschrift als volgt naar de “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen (die zij kunnen) ondervinden ingevolge de bestreden beslissing”:

dat zij “rechtstreeks geraakt (zijn) door de uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning (omdat de tweede tussenkomende partij) in uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning wenst ... over te gaan tot onteigening (van) 47 ca voortuinstrook (en zij) in de mate dat (zij) getroffen worden door de werkzaamheden in uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning dd 6 juni 2014 beschikken ... over het vereist belang om deze vergunning aan te vechten”,

en dit volstaat als omschrijving, in hun administratief beroepsverzoekschrift, van de “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen (die zij) ingevolge de bestreden beslissing” kunnen ondervinden.

De onteigening, ter voorbereiding van de uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, van een deel (47ca van de voortuinstrook) van de eigendom van de verzoekende partijen, en andere werken ter uitvoering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning zijn immers onmiskenbaar minstens “onrechtstreekse hinder of nadelen (die de verzoekende partijen) ingevolge de bestreden beslissing” kunnen ondervinden.

De verwerende partij heeft dan ook ten onrechte beslist dat de verzoekende partijen geen “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen [kunnen ondervinden] ingevolge de bestreden beslissing” en dit niet, of minstens onvoldoende, omschrijven.

Het administratief beroep is dan ook niet onontvankelijk: de verzoekende partijen kunnen, als natuurlijke personen, zoals bepaald in artikel 4.7.21, §2 VCRO, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen ondervinden als gevolg van de bestreden beslissing en omschrijven deze hinder of nadelen.

Het enig middel is dan ook gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Miel CRAEGHS is onontvankelijk.
2. Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente AS, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, is onontvankelijk.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 25 september 2014, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente As van 6 juni 2014, dat een stedenbouwkundige vergunning verleent voor de uitvoering van weg- en rioleringswerken op het perceel gelegen te 3665 As, Nieuwstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie C, nummer 123/c, onontvankelijk verklaard wordt.
4. De Raad beveelt de verwerende partij binnen een vervalt termijn van vier maanden vanaf de betekening van dit arrest een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 525 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 januari 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De dienstdoend voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Eddy STORMS